

Acolliment dels divorciats (II)

Xavier Novell, bisbe de Solsona

Inauguro la reproducció i l'explicació dels criteris diocesans per a l'acolliment pastoral dels divorciats en nova unió civil, a la llum del capítol VIII de l'Amoris Laetitia. El text és mig en castellà i mig en català per a mostrar allò manllevat directament dels bisbes de la regió de Buenos Aires i allò que és collita pròpia. A la pàgina web trobareu tant el text íntegre d'aquests criteris com el text del capítol VIII del document papal. També us invito a que per una major compressió d'aquestes glosses, les conserveu i, un cop conclosa la sèrie, les llegiu i estudeu totes seguides.

En primer lugar recordamos que no conviene hablar de "permisos" para acceder a los sacramentos, sino de un proceso de discernimiento acompañado por un pastor. Es un discernimiento "personal y pastoral" (AL 300).

El Papa no ha canviat les normes canòniques sobre l'accés als sacraments per part de les persones divorciades tornades "a casar". Tampoc atorga als preveres o al bisbe la facultat de donar permisos particulars. El Papa anima a fer un procés de discerniment personal i pastoral. Això no pot consistir només en una conversa en la qual el pastor té coneixement de la història i les circumstàncies de la persona divorciada en nova unió civil, arran de la qual dóna o no dóna permís per a combregar. Aquest procés inclou un seguit d'elements que porten el fidel a una comprensió més profunda de tot allò implicat en la seva situació cristiana i les seves conseqüències.

En este camino, el pastor debería acentuar el anuncio fundamental, el kerygma, que estimule o renueve el encuentro personal con Jesucristo vivo (AL 58).

El primer element d'aquest procés d'acompanyament és que el fidel que es troba en aquesta situació passi del dile-

ma moral a un camí de recerca i seguiment del Senyor. El pastor, conscient que la norma moral difícilment és accessible a qui no coneix personalment al Senyor, ha d'anunciar el querigma des de la situació concreta de la persona. Aquest anunci persegueix suscitar l'encontre personal amb Jesús que ho canvia tot. És impossible fer el procés de discerniment que proposa el Papa des d'una simple anàlisi moral de la situació particular de la persona.

“El primer element d'aquest procés d'acompanyament és que el fidel que es troba en aquesta situació passi del dilema moral a un camí de recerca i seguiment del Senyor”

La meva experiència m'ha demostrat que quan un fidel que es troba en aquesta situació s'obre a un camí de renovació o aprofundiment de la vida cristiana, desapareix l'angoixa del combregar. S'adona que l'acolliment i la pertinença eclesial no es redueix simplement a la recepció dels sacraments.

Més encara, pren consciència que la comunió eucarística en la seva actual situació de fe ni alimenta ni transforma la seva vida. A més, rep la gràcia de la paciència per a descobrir tot el que està en joc: el seu passat, el seu present, l'autenticitat de les seves relacions, també amb Déu nostre Senyor. Fins i tot, es meravella que el cristianisme no sigui simplement una moral sinó una experiència centrada en una relació personal amb Déu que informa totes les dimensions de la vida.

Quin bé pot fer un plantejament així i quin mal, la simple o pura recerca d'un "permís"!

